

Warszawa, dnia 15 grudnia 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 1223/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

Sędziowie: SO Anita Jarząbek – Bocian

SO Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Justyna Kutnikowska, sekretarz sądowy Adrianna Sadowska

4. przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia

po rozpoznaniu dnia 12 grudnia 2023 r.

5. sprawy Ł. L., syna J. i A., ur. (...) w K.

6. skazanego wyrokiem łącznym

7. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9. z dnia 22 sierpnia 2023 r. sygn. akt IV K 344/23

1. na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. prostuje oczywiste omyłki pisarskie w komparycji wyroku w ten sposób, że:

- w pkt. 1 w miejsce sygnatury II K 1110/13 wpisuje II K 1110/12;

- w pkt. 2 w dacie popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k. zamiast dnia 22 sierpnia wpisuje dzień 23 sierpnia;

- w pkt. 4 w miejsce sygnatury II K 974/21 wpisuje II K 974/12;

- w pkt. 5 w dacie prawomocności wyroku zamiast dnia 3 kwietnia wpisuje dzień 24 kwietnia;

- w pkt. 8 w miejsce 80 stawek dziennych grzywny wpisuje 60 stawek dziennych grzywny;

2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

3. wydatki w postępowaniu odwoławczym przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Anita Jarząbek – Bocian SSO Tomasz Morycz

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1223/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2023 roku, sygn. akt IV K 344/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	Ł. L.	karalność sądowa	zapytanie o karalność	116-116v
2.1.1.2.	Ł. L.	zachowanie podczas izolacji penitencjarnej	opinia o skazanym	122-123
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	zapytanie o karalność	dowód bezsporny, z dokumentu urzędowego, potwierdzający uprzednią karalność sądową skazanego	
2.1.1.2	opinia o skazanym	dowód bezsporny – dokument wystawiony przez wyspecjalizowany organ Państwa.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie:</p> <p>1. art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 81 ust. 2 ustawy z 19.06.2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2022 r. poz. 2141), polegające na zastosowaniu przez sąd meriti przepisów o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. i do wydania wyroku łącznego obejmującego kary jednostkowe orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 16 listopada 2021 rok, sygn. V K 782/21 za przestępstwa popełnione w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

okresie od 8 lipca 2021 roku do 2 sierpnia 2021 r. i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 19 października 2022 roku, sygn. III K 714/22, popełnione w okresie od 7 stycznia 2022r. do 3 lutego 2022 r. - mimo, że zgodnie z brzmieniem art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 - do kar orzeczonych po dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. orzeczonych po dniu 24 czerwca 2020 r., w zakresie kary łącznej zastosowanie mają wyłącznie przepisy dotyczące kary łącznej, wprowadzone z dniem 24 czerwca 2020 r. (na mocy ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. - Dz. U. 2020.1086)- co w realiach przedmiotowej

sprawy wykluczało dopuszczalność stosowania ustawy uprzednio obowiązującej;

2. art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 23 czerwca 2020 r. - polegające na połączeniu kar jednostkowych orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 16 listopada 2021 rok, sygn. V K 782/21 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 19 października 2022 roku, sygn. III K 714/22, w sytuacji gdy przestępstwa objęte wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 19 października 2022 roku, sygn. III K 714/22 zostały przez skazanego Ł. L. popełnione w okresie od 7 stycznia 2022 r. do 3 lutego 2022 r., a zatem już po wydaniu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia' z dnia 16 listopada 2021 rok, sygn. V K 782/21, co

skutkowało brakiem warunków do objęcia tych skazań karą łączną;

3. art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., w zw. z art. 4 k.k., poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji niezasadne przyjęcie, że wyroki opisane w pkt 3, 5 i 6 części wstępnej zaskarżonego wyroku nie spełniają warunków w przedmiocie wydania wyroku łącznego, co z kolei skutkowało umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie, podczas gdy, przestępstwa objęte tymi wyrokami, skazany Ł. L. popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok (choćby nieprawomocny), co do każdego z tych przestępstw, a wymierzone nimi kary jednostkowe są karami podlegającymi łączeniu - zatem zachodzi między nimi zbieg realny w rozumieniu art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do

	dnia 30 czerwca 2015 r.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut podniesiony w apelacji nie zasługiwał na uwzględnienie i nie powodował konieczności zmiany zaskarżonego wyroku łącznego, mającej stanowić efekt zastosowania innego stanu prawnego, aniżeli przyjęty w tym przypadku przez Sąd Rejonowy.</p> <p>W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętymi skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 przepisy rozdziału IX ustawy zmienionej w art. 38 w brzmieniu dotychczasowym,</p>			

stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy. Zgodnie zaś z treścią ustępu 2 tego artykułu przepisy rozdziału IX ustawy zmienionej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W art. 38 pkt 3 wymienionej ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. zmieniono zaś przepis art. 85 k.k. i nadano mu brzmienie jakie obowiązywało przed jego nowelizacją w 2015 r., co oznacza, że od 24 czerwca 2020 r. kara łączna orzekana jest ponownie w przypadku realnego zbiegu przestępstw rozumianego jako popełnienie przez sprawcę kilku (co najmniej dwóch) przestępstw, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok za którekolwiek z nich. Z przepisu tego wyeliminowano zaś wymóg przewidujący, że podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające

wykonaniu, co w sposób jednoznaczny wynika również z dodanego przepisu art. 91a k.k.

Mając na uwadze układ i specyfikę skazań Ł. L., Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż w niniejszej sprawie zaktualizowała się potrzeba zastosowania przepisu art. 4 § 1 k.k., stanowiącego, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Powyższy przepis reguluje zasady prawa karnego międzyczasowego, rozstrzygając, którą z ustaw należy zastosować w razie zmiany ustawy po popełnieniu przestępstwa. Rzecz jasna wymierzenie kary łącznej w wyroku łącznym podlega również regułom określonym w art. 4 § 1 k.k. (zob. wyrok SN z 8 listopada 2011 r., IV

KK 171/11, LEX nr 1044052). Słusznie stwierdzono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2014 r. (V KK 211/14, KZS 2015/10/27), że kara łączna stanowi instytucję prawa karnego materialnego, stąd jej orzekanie winno być rozpatrywane przez pryzmat reguły intertemporalnej zawartej w art. 4 § 1 k.k. Ocena względności powinna być odnoszona do wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym (zob. wyroki SN: z 07.11.2014, II KK 284/14, OSNKW 2015, z. 3, poz. 27; z 25 czerwca 2014 r., II KK 139/14, LEX nr 1480321). Także w kontekście przepisów art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielonych przedsiębiorcom dotkniętymi skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 wypowiedział się Sąd Najwyższy

podnosząc, że „Kompetencję do badania, jakie przepisy zastosować na podstawie art. 4 § 1 k.k., sąd uzyskuje w momencie, gdy zajdzie potrzeba dokonania analizy, czy istnieją warunki do orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem, a nie dopiero w momencie pozytywnego przesądzenia, że istnieją warunki do orzeczenia kary łącznej. Oznacza to, że w układzie, gdy część badanych pod kątem możliwości połączenia kar, prawomocnych wyroków została wydana przed wejściem w życie nowych przepisów, a część po, stosowanie przepisu art. 4 § 1 k.k. winno polegać na dokonaniu oceny wszystkich wydanych prawomocnych wyroków pod kątem tego, czy poprzedni stan prawny, czy też nowy, jest względniejszy dla skazanego przy orzekaniu kary łącznej” (vide – wyrok z 19 X 2022 r. sygn. IV KK 350/22; podobnie wyrok z dnia 21 IX 2020 r. sygn.. II KK 175/19).

W realiach przedmiotowej sprawy sąd I instancji rozważył, która z ustaw była dla skazanego względniejsza i zasadnie przyjął za podstawę wydania wyroku stan prawny obowiązujący od 1 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020 r. jako korzystniejszy dla skazanego. Niewątpliwie kara pozbawienia wolności jest najsurowsza, a w dacie orzekania przez sąd I instancji kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla Wrocławia–Śródmieścia we Wrocławiu z 16 listopada 2021 r. w sprawie V K 782/21 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi–Południe w Warszawie z 19 października 2022 roku w sprawie III K 714/22 podlegały wykonaniu i jako takie mogły zostać połączone wyrokiem łącznym. Natomiast tego warunku nie spełniały orzeczone kary ograniczenia wolności, z których tylko jedna, orzeczona w sprawie

II K 399/13
Sądu Rejonowego
w Koninie nie
została wykonana
(według informacji
wynikających z akt
tej sprawy).

Nie ulega
wątpliwości, że na
etapie orzekania
przez sąd
odwoławczy,
sytuacja Ł. L.
uległa zmianie, a
to z uwagi na
zakończenie w dniu
27 września 2023
roku odbywania
kary pozbawienia
wolności orzeczonej
wyrokiem Sądu
Rejonowego dla
Warszawy Pragi-
Południe w
Warszawie z 19
października 2022
roku wydanym w
sprawie III K
714/22 (od tej daty
skazany odbywa
karę pozbawienia
wolności orzeczoną
wyrokiem Sądu
Rejonowego dla
Wrocławia-
Śródmieścia we
Wrocławiu z 16
listopada 2021 roku
wydanym w sprawie
V K 782/21). Sąd
Okręgowy
dostrzegając
wystąpienie
powyższej
okoliczności, nie
mógł jednak orzec
odmiennie w
stosunku do
wyroków o

<p>wskazanych wyżej sygnaturach. Z uwagi na zakres apelacji prokuratora, w której zasadniczo kwestionowane było zastosowanie jako podstawy orzekania przepisów obowiązujących do 23 czerwca 2020 roku, brak było możliwości wyjścia poza granice zaskarżenia i podniesione zarzuty przez zmodyfikowania zaskarżonego wyroku na etapie postępowania odwoławczego w kierunku zdecydowanie niekorzystnym dla skazanego. .</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. Uchylenie zaskarżonego wyroku w pkt I i II;</p> <p>2. na podstawie art. 85 § k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

przedsiębiorcom
dotkniętym
skutkami (...)19 oraz
o uproszczonym
postępowaniu o
zatwierdzenie
układu w związku z
wystąpieniem (...)19
(Dz. U. z 2020 r. poz.
1086) - połączenie
kar jednostkowych
orzeczonych wobec
skazanego Ł. L.
wyrokami:

a) Sądu Rejonowego
w Koninie z dnia 20
marca 2013 roku, w
sprawie II K 255/13
– kary 5 miesięcy
ograniczenia
wolności,
polegającej na

obowiązku
wykonywania
nieodpłatnej
kontrolowanej pracy
na cele społeczne w
wymiarze 20 godzin
miesięcznie,

b) Sądu Rejonowego
w Koninie z dnia 11
kwietnia 2013 r., w
sprawie II K 399/13
– kary 12 miesięcy
ograniczenia
wolności,
polegającej na

obowiązku
wykonywania
nieodpłatnej
kontrolowanej pracy
na cele społeczne w
wymiarze 40 godzin
miesięcznie,

c) Sądu Rejonowego
w Koninie z dnia

6 maja 2013 r., w sprawie II K 535/13 – kary 12 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na

obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

i wymierzenie skazanemu Ł. L. kary 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie,

3. zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności okresów dotychczas wykonanych kar ograniczenia wolności w sprawach: II K 255/13, II K 399/13 i II K 535/13 i uznaniu w tym zakresie kary łącznej za wykonaną w całości;

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzenie postępowania odnośnie objęcia karą łączną kar wymierzonych

<p>skazanemu wyrokami opisanymi w pkt 1-2, 4 i 7-10 części wstępnej zaskarżonego wyroku;</p> <p>5. utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w pozostałej części.</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na wcześniejsze rozważania nie uwzględniono zarzutu i wniosku apelacji wniesionej na niekorzyść skazanego.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Całość rozstrzygnięcia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Przeprowadzona w wyniku wniesienia przez prokuratora apelacji kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku doprowadziła do konstatacji, iż – z uwagi na opisane szerzej w sekcji 3 okoliczności – brak jest na obecnym etapie postępowania możliwości zastosowania postulowanych przez prokuratora przepisów dotyczących orzekania kary łącznej.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie w sposób oczywiste omyłkowy zawiera w pkt. 1 i 4 błędnie wskazane sygnatury (vide k. 25 i k. 51v.), w pkt. 2 datę popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k. (vide k. 35-36), w pkt. 5 datę prawomocności wyroku (vide k. 34), a w pkt. 8 wymiar orzeczonej grzywny (vide k. 24). Powyższe omyłki powstały najprawdopodobniej podczas redakcji tekstu zaskarżonego wyroku, należą zatem do	

	oczywistych w rozumieniu art. 105 k.p.k., w związku z czym należało je sprostować w sposób wskazany w części dyspozytywnej orzeczenia.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.	
7. PODPIS		
SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Anita Jarząbek-Bocian SSO Tomasz Morycz		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	punkty I-III wyroku	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana